

په افغاني ټولنه کې د گڼونکاحگانو حکمتونه

لیکوال: نامزد پوهنپار فخرالدین حامدي

د اسلامي تعليماتو خانگه، شرعياتو پوهنځي، لوگر پوهنتون افغانستان

برېښنالیک: fakhroodinhamidi@gmail.com

لنډيز

د مسئلې بيان: په افغاني ټولنه کې د گڼو نکاحگانو مسئله يوه مهمه ټولنيزه، شرعي او فرهنگي موضوع ده. دا موضوع د بنځو د حقونو، د سړيو د مسؤليتونو او هم د ټولنيز توازن اړخ لري. نو اړتيا ده چې نکاح او د دې اړوند موضوع د گڼونکاح گانو حکمتونه په افغاني ټولنه کې د شرعي دلایلو، ټولنيزو اړتياوو او افغاني واقعيتونو په رڼا کې وڅېړل شي.

د څېړنې موخه: په افغاني ټولنه کې د گڼو نکاح گانو د حکمتونو پېژندنه او د اسلامي احکامو په رڼا کې د نکاح ډولونه.

د څېړنې تگلاره: مواد او څېړندود: دا څېړنه کيفي ده چې د قرآن کریم د آيتونو او د رسول اکرم ﷺ د احاديثونو په تحليل او په افغاني ټولنه کې د گڼونکاحگانو په اړه د فقهاوو د نظرونو او دليلونو څخه گټه اخېستل شوې ده.

پايله: دا څېړنه څرگندوي چې له يوې څخه د زياتو نکاحگانو اجازه د اسلامي شريعت له اصولو سره سم د حکمت، عدالت، تقوی او ټولنيز ثبات لپاره ورکړل شوې ده. د گڼونکاح گانو بنسټيزه موخه په افغاني ټولنه کې د بې سرپرسته مېرمنو د ساتنې، د جنسي انحرافاتو مخنيوی، د عفت پالنې او د انساني ټولنې د متوازن پرمختگ تأمين گڼل کېږي په افغاني ټولنې کې د گڼونکاح گانو بېلابېل اسلامي، فرهنگي، او کلتوري لاملونه لری چې د مقالې په متن کې پرې بحث شوی دی.

کلیدي کلیمې: اسلامي فقه، افغاني ټولنه، حکمونه، گڼي نکاحگانې

استناد: حامدي، فخرالدین. (۱۴۰۴) په افغاني ټولنه کې د گڼونکاح گانو حکمتونه. *دو فصلنامه علمی - تحقیقی*

عینک علمی - خپرنیزه مجله، درېیم کال، ۵ گټه، صفحه ۲۶۹-۲۸۷ DOI:

حق مؤلف © نویسندهگان.

ناشر: پوهنتون لوگر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَعَلَى آلِهِ وَاصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ، وَبَعْدُ!
 الله ﷺ حكيم ذات دی او د خپل حكمت پر بنسټ يې د انسانانو لپاره اسماني كتابونه او رسولان رالېږلي دي، خو د انسانانو فزيكي او روحاني معالجه وكړي، ټولنيز فساد له منځه يوسي او د فساد زمينه ختمه كړي. دا چې ټولنه د تلې (ترازو) حيثيت لري، د سړيو او ښځوڅخه جوړه شوې ده. نو ښځينه د كور داخلي نظام په جوړولو او نارينه د خپلو مېرمنو او اولادونو لپاره د حلالې روزي گټلو لپاره هر ډول مشقت قبولي، څو خپلو اولادونو لپاره يوڅه لاس ته راوړي. په همدې بنسټ دواړه (نارينه او ښځينه) په كورني نظام كې مهم رول لوبوي.

زموږ د هېواد د څلورولسيزو د ناخوالوپه راتلوسره د ښځينه وو په پرتله د نارينه و د تلفاتو لاملونه ډېر دي يو لامل يې په هېواد كې بهرنۍ اشغال اوكورنۍ جنگونه دي، چې د سړيو د لږېدو سبب شو. په دې اړوند رسول الله ﷺ په حديث شريف كې اشاره كړې ده.

« عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: لأَحَدْتُنْكُمْ حَدِيثًا سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يُحَدِّثُكُمْ بِهِ أَحَدٌ غَيْرِي: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يُرْفَعَ الْعِلْمُ، وَيَكْثُرَ الْجَهْلُ، وَيَكْثُرَ الزَّنا، وَيَكْثُرَ شُرْبُ الْحَمْرِ، وَيَقِلَّ الرَّجَالُ، وَيَكْثُرُ النِّسَاءُ حَتَّى يَكُونَ لِحَمْسِينَ امْرَأَةً الْقَيْمُ الْوَاحِدُ»^۱

ژباړه: له حضرت انس رضي الله عنه څخه روايت دی وايي؛ ما له رسول الله ﷺ نه اورېدلي له نښو د قيامت څخه دا ده چې علم به اوچت كړی شي، جهل به زيات شي، زنا به زياته شي، د شرابو څښل به زيات شي، سړي به لږ شي او ښځې به ډېرې شي، تر دې پورې چې د پښخوسو ښځو به يو سړی سرپرستي كوي او په بل روايت كې راغلي: عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «وَلَا يُحَدِّثُكُمْ بَعْدِي أَحَدٌ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يُرْفَعَ الْعِلْمُ، وَيَظْهَرُ الْجَهْلُ، وَأَنْ تُشْرَبَ الْحَمْرُ، وَيَظْهَرُ الزَّنا، وَيَقِلَّ الرَّجَالُ، وَيَكْثُرُ النِّسَاءُ»^۲

ژباړه: انس رضي الله عنه وايي: ما له رسول الله ﷺ څخه اورېدل، هغه وفرمايل:

۱ بخاري، صحيح البخاري، ج ۷، ص ۳۷، دار طوق النجاة، ۱۴۲۲ هـ

۲ أبو بكر، عبد الله بن محمد، مصنف في الأحاديث والآثار ج ۷، ص ۴۶۶، مكتبة الرشد، ۱۴۰۹ هـ

زما له وفات وروسته به هېڅوک تاسې ته دا حدیث وانه وري چې ما له رسول الله ﷺ څخه اورېدلی وي هغه داچې: د قیامت له نښو څخه دا دي چې علم به پورته کړل شي، ناپوهي به ښکاره شي، شراب به وڅښل شي، زنا به عام شي، سړي به لږ شي او ښځې به ډېرې شي چې په دې سره د ټولنیز نظام تعادل له گواښ سره مخ شو، ځکه چې نارینه لږ او ښځې ډېرې شوې اوس به دغه بې سرپرسته ښځې اویتمان څه کوي؟

د بې سرپرسته ښځو ژوند به د ملاماتوونکو غمونو او ستونزو سره تېرېږي او یا به د خپلو فطري غوښتنو لپاره بد اخلاقي (بې حیايي او فحشا) ته مخه کړي چې په دې سره به ټولنه فساد سره مخ شي. د دې فساد د مخنیوي او د ټولنیز نظام د تعادل ساتلو لپاره الله ﷻ د خپل حکمت پر اساس د یوه نارینه لپاره تر څلورو ښځو د نکاح کولو اجازه ورکړې ده.

د گڼو نکاحگانو حکم یوازې د اسلامي دین ځانگړنه، نه ده؛ بلکې په نورو امتونو کې هم جایز گڼل کېده لکه د مصر، هند، فارس او یونانیان چې د نکاح گڼوالی یې د خلکو دود گرځېدلای و. ځېنو قومونو ټاکلې شمېرو پورې محدودیت نه درلود او د ښځو شمېر یې تر لسو او شلو پورې رسېده.

د مسئلې بیان: په افغاني ټولنه کې د نکاح موضوع نه یوازې شرعي اړخ لري، بلکې دا یوه ټولنیزه، اخلاقي او فرهنګي اړخ هم لري. د څو نکاحگانو بحث له اسلامي شریعت سره مستقیم تړاو لري او دا عمل د قرآن، سنتو او د فقهاوو د مسائلو له مخې تر یو شمېر شرایطو لاندې مشروع گڼل شوی. په افغاني ټولنه کې د بېلابېلو ټولنیزو عواملو، لکه د ښځو زیاتوالی، بې سرپرسته کونډې د فحشا مخنیوي او د دې اړوند مسائل. له دې امله د گڼو نکاحگانو اړتیا رامنځته شوه؛ نو اړینه وگڼل شوه چې په دې اړوند یوه مقاله ولیکل شي او د افغاني ټولنې ستونزو ته د شرعي حکم له نظره حل وړاندې کړي.

د موضوع ارزښت: په افغاني ټولنه کې د گڼو نکاحگانو گټې حکمتونه او مصلحتونه یوه خورا ارزښناکه موضوع ده، له دې لارې څخه کولای شو، چې د گڼو نکاحگانو په اړه د مستشرقینو او ملحدینو هغه بې ځایه شکونو ته د اسلامي شریعت په رڼا کې قناعت ښونکی ځواب پیدا کړو، څومسلمانان یې له شر څخه خلاص شي چې د هغوی له لوري وخت پر وخت پر مسلمانانو واردېږي.

د څېړنې مخینه: په دې اړوند علماوو لیکنې کړې وې، یا ډېرې مختصرې او یا یې هم په عربي یا فارسي ژبې سره وې چې عامو خلکو به گټه ترې اخیستلای نه شوه د بېلگې په شکل یوڅو نمونې یې ذکرکوو.

یوه مقاله په نوم د رفع الایهامات حول تعدد الزوجات د شیخ محمد علي صابوني.

دویمه مقاله په نوم د الزواج منی وثلاث ورباع د الدكتور مازن صلاح مطبقاني.

دریمه مقاله په نوم د الاسرة وقضايا الزواج الدكتور علي القائي .

علت تعدد ازدواج پیامبر ﷺ نویسنده : محمد شریف صمدی.

اود دې ټولنې د ستونزو د حل لاره او د نننۍ ټولنې د غوښتنې سره موافقت نه درلود.

نو له دې وجې مناسبه وگڼله شوه چې یوه مقاله ولیکلې شي څو د دې زمانې د افغاني ټولنې د

غوښتنې سره مناسب د فقهاوو او عصري علماوو، مفتیانو، د اقوالو په رانقلولو د ټولنې د مشکلاتو د

حل لپاره او د لاندې څېړنې پوښتنو لپاره ځواب شي .

د څېړنې موخې

اصلي موخه: په افغاني ټولنه د گڼو نکاحگانو د حکمتونو د گټو او ارزښت بیانول.

فرعي موخې:

۱- په لنډه توگه د نکاح پېرندل .

۲- د گڼو نکاحگانو په افغاني ټولنه کې فایده او گټې بیانول .

۳- د گڼو نکاحگانو لپاره شرایط او قیودات واضح کول .

د څېړنې پوښتنې

اصلي پوښتنه: په افغاني ټولنه کې گڼې نکاحگانې کومې گټې او حکمتونه لري؟

فرعي پوښتنې:

۱- نکاح څه ته ویل کېږي او ولې مشروع وگرځېده؟

۲- په افغاني ټولنه کې د گڼو نکاحگانو اصلي محرکات او لاملونه څه دي؟

۳- د زیاتو نکاحگانو د جواز حکمتونه په افغاني ټولنه کې څه دي؟

۴- اسلامي شریعت د زیاتو نکاحگانو اړوند څه لارښوونه لري؟

لومړۍ مبحث (د نکاح پېژندنه او ارزښت)

اول مطلب : د نکاح لغوي او اصطلاحي تعريف

نکاح په لغت کې د ضم (پیوستون) یا وطی (کوروالی) په معنا سره استعمالېږي، د مېړه او ښځې یو ځایوالی ته نکاح ځکه ویل کېږي چې د کوروالي په حالت کې یو له بل سره داسې پیوستېږي، لکه د یو بدن غړی^۱. او په اصطلاح کې نکاح: النِّكَاحُ عَقْدٌ يُفِيدُ مِلْكَ الْمُتَعَةِ بِالْأُنْثَى قَصْدًا^۲ ژباړه: دا نکاح یو عقد دي چې واردېږي په مالک کېدلو د نفعي اخیستلو په اعتبار د قصد سره.

د نکاح ارزښت: په اسلام کې د نکاح په ډېر لوړ مقام او ارزښت یادونه شوې، ځکه چې دا عمل نه یوازې فردي پاکوالی او عفت تضمینوي، بلکې د ټولني د روغتیا، د نسل پايښت او د کورني نظام د جوړښت بنسټ هم برابروي.

د نکاح ارزښت له قرآن او حدیث نه هم ثابت دی: الله تعالی فرمایلي دي (وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَى مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ) هَذَا أَمْرٌ بِالزَّوْجِجِ. وَقَدْ ذَهَبَ طَائِفَةٌ مِنَ الْعُلَمَاءِ إِلَى وُجُوبِهِ، عَلَى كُلِّ مَنْ قَدَّرَ عَلَيْهِ^۳

ژباړه: په نکاح ورکړئ له خپلو مجردو کسانو څخه او له خپلو نېکو غلامانو او وینځو څخه، دا یو امر دی د نکاح کولو لپاره (یعنې الله تعالی د نکاح کولو امر کړی دی) یوه ډله علما دا نظر لري چې دا امر د وجوب لپاره دی، پر هر هغه چا چې توان او طاقت یې ولري (یعنې څوک چې توان لري، پر هغه نکاح کول واجب دي). اوبل ځای یې فرمایلي دي: وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا^۴

ژباړه: او د هغه له نښو دا ده چې ستاسې له نفسونو یې تاسې ته مېرمنې پیدا کړې، څو ورسره سکون ومومئ.

۲- نبوي حدیث: قال النبي ﷺ، يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مِنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ.

ژباړه: ای د ځوانانو ډلې! څوک چې توان لري، نکاح دې وکړي.

۱ المعجم الوسيط ج ۲/ ص ۹۵۱ دار الدعوة ۱۴۹۷

۲ ابن عابدين، محمد أمين (رد المحتار ج ۲/ ص ۲۵۸) دار الفكر للطباعة ۱۴۱۲

۳ أبو الفداء، إسماعيل (ابن كثير ج ۶/ ص ۵۱) دار طيبة للنشر ۱۴۲۰هـ - ۱۹۹۹م

۴ (سورت روم: ۲۱)

۵ أبو الفضل، احمد، فتح الباري: ج ۹، ص ۱۲۰، دار المعرفة، بيروت، ۱۳۷۹.

۳- نکاح د نبوي سنت برخه ۵۵: نبي کریم ﷺ فرمایلي دي، «عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ "النَّكَاحُ مِنْ سُنَّتِي، فَمَنْ لَمْ يَعْمَلْ بِسُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي، وَتَزَوَّجُوا، فَإِنِّي مُكَاثِرٌ بِكُمْ الْأُمَمَ، وَمَنْ كَانَ ذَا طَوْلٍ فَلْيُنْكِحْ، وَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَعَلَيْهِ بِالصَّيَامِ، فَإِنَّ الصَّوْمَ لَهُ وَجَاءٌ»^۱

ژباړه: د عایشې رضی الله عنها نه روایت دی هغې وویل ، د الله رسول ﷺ وفرمایلي، واده زما له ستودی ؛ نوهرڅوک چې زما د سنتو پیروي ونه کړي زما له ډلې نه دی. واده وکړئ ، ځکه زه ستاسې له لارې امتونه زیاتوم اوڅوک چې اوږد عمر لري، نو واده دې وکړي که پیدا نه شي ، نو روژه دې ونیسي ، ځکه روژه د هغې لپاره مخنیوی دی او نکاح د شتمنی سبب گرځي الله ﷻ په سورة روم کې فرمایلي دي، (إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ) که دوی غریبان (بېوزلي) وي، الله ﷻ به دوی له خپل فضل څخه شتمن کړي، او الله ﷻ پراخ (رزق ورکوونکی) او (په هر څه) پوهه دی. د دې ایه مبارکه په تفسیر کې تفسیر بغوي د حضرت عمر (رضی الله عنه) قول داسې راټولوي (وَقَالَ عُمَرُ: عَجِبْتُ لِمَنِ ابْتَغَى الْغِنَى بِغَيْرِ النَّكَاحِ، وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ: إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ)^۲

ژباړه: زه تعجب کوم له هغه چا څخه چې غواړي مالدار شي له نکاح پرته ، حال دا چې الله ﷻ فرمایلي دي: 'که دوی غریبان وي، نو الله ﷻ به هغوی له خپل فضل څخه مالدار کړي. دا قول د حضرت عمر (رضی الله عنه) د دې باور څرگندونه کوي چې نکاح د رزق او برکت یوه وسیله ده او الله تعالی ﷻ د نکاح کوونکو مرسته کوي، حتی که هغوی غریب هم وي.

دویم مطلب د نکاح رکنونه اوشروطونه

د نکاح رکنونه دوه دي وَأَمَّا رُكْنُهُ فَالْإِجَابُ وَالْقَبُولُ ، كَذَا فِي الْكَافِي وَالْإِجَابُ مَا يُتَلَفَّظُ بِهِ أَوَّلًا مِنْ أَيِّ جَانِبٍ كَانَ وَالْقَبُولُ جَوَابُهُ هَكَذَا فِي الْعِنَايَةِ^۳.

ژباړه: د نکاح رکن ایجاب او قبول دی دا خبره په کتاب الکافي کې یاده شوې. ایجاب هغه الفاظ دي چې د نکاح له دواړو اړخونو څخه هر یو یې لومړی ادا کړي او قبول د هغه ایجاب ځواب ته ویل کېږي. دا تفصیل په کتاب العنایة کې هم راغلی دی. په لنډ ډول: د نکاح اساسي

۱ الفزويني، محمدبن يزيد. سنن ابن ماجه. ج.۳. ص.۵۴. ط.۱. دارالرسالة العالمية. 1846.

۲ محيي السنة، محمد (تفسير البغوي) ج. ۳، ص. ۴۱۰، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ۱۴۲۰ هـ

۳ فتاوی هندیه، ج. ۱، ۲۶۷ص، دار الفكر، ۱۳۱۰ هـ

(شرعی) رکن دادی چې یو لوری د نکاح وړاندیز وکړي (ایجاب) او بل لوری یې ومني (قبول) دا عمل د دواړو خواوو له لوري کېدای شي.

وَقَالَ شَارِحُهُ الرَّزِّيُّ: أَيُّ يَنْعَقِدُ النِّكَاحَ بِالْإِجَابِ وَالْقَبُولِ بِلَفْظَيْنِ وَضِعًا لِلْمَاضِي أَوْ وَضِعًا أَحَدَهُمَا لِلْمَاضِي وَالْآخَرَ لِلْمُسْتَقْبَلِ^۱

ژباړه: شارح زبلي رحمه الله ويلي دي: يعنې نکاح د ایجاب او قبول په واسطه منعقدېږي، که دغه دواړه الفاظ د تېر وخت (ماضي) لپاره وضع شوي وي، یا یو له هغوی د ماضي لپاره او بل د راتلونکي (مستقبل) لپاره وي.

تشریح

يعنې نکاح هغه وخت صحیح کېږي، چې ایجاب او قبول دواړه د ماضي له فعلونو سره وشي. (لکه زَوَّجْتُكَ، قَبِلْتُ)، یا یو یې د ماضي وي او بل د مستقبل (مِثْلُ أَنْ يَقُولَ: زَوَّجْنِي ابْنَتَكَ فَقَالَ زَوَّجْتُكَ)^۲

د نکاح لپاره گڼ شرطونه دي چې مشهور شرطونه یې دادي .

۱- رضا او خوښه (رضاء الطرفين) د نکاح د طرفینو (نارینه او ښځینه) رضا اړینه ده.

ځکه چې نبي کریم ﷺ فرمایلي دي، چې «لَا تُنْكَحُ الْأَيْمُ حَتَّى تُسْتَأْمَرَ، وَلَا تُنْكَحُ الْبَكَرُ حَتَّى تُسْتَأْذَنَ»^۳ ژباړه: بې مېړه ښځه مه نکاح کوئ خو چې امر یې وانه خپستل شي او پېغله تر هغو مه نکاح کوئ، چې اجازه یې وانه خپستل شي.

۲- ولي (سرپرست) ښځه باید د خپل ولي په اجازې سره نکاح وکړي.

ځکه نبي کریم ﷺ فرمایلي دي، چې «لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيِّ»^۴

ژباړه: نکاح له ولي پرته صحیح نه ده.

۳- دوه عادل مسلمان شاهدان د نکاح د صحت لپاره باید حاضر وي .

ځکه نبي کریم ﷺ فرمایلي دي، چې قال النبي ﷺ، «لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيِّ وَشَاهِدَيْ عَدْلٍ»^۵

۱ زيلعي، عثمان، تبیین الحقائق ج ۲، ص ۹۴، القاهرة، ۱۳۱۳ هـ

۲ ابن نجيم الحنفي، زين الدين، بحارالرائق، ج ۳، ص ۸۷، دار المعرفه بيروت، ب، ت.

۳ مستخرج أبي عوانة، ج ۳، ص ۷۲، دار المعرفه، بيروت، ۱۴۱۹هـ-۱۹۹۸م.

۴ ترمذي، أبو عيسى، الترمذي، ج ۲، ص ۳۹۸، دار الغرب الإسلامي، بيروت ۱۹۹۸م.

۵ أحمد بن الحسين، البيهقي، ج ۷، ص ۱۱۱، مكتبة دار الباز، مكة المكرمة، ۱۴۱۴-۱۹۹۴

ژباړه: نکاح یوازې د ولي او دوو عادل شاهدانو سره صحیح دی.

درېیم مطلب: د نکاح ډولونه او حکم

نکاح د حکمونوله نظره په پینځه ډوله ده (فرض، واجب، سنت، مکروه، حرام) تفصیل یې د علماوو د اختلافاتو او بیلابیلو حالاتو پر بنسټ ده.

وَهُوَ فِي حَالَةِ التَّوَقَّانِ وَاجِبٌ؛ لِأَنَّ التَّحْرُزَ عَنِ الرَّثَا وَاجِبٌ وَهُوَ لَا يَتِمُّ إِلَّا بِالنِّكَاحِ، وَمَا لَا يَتِمُّ إِلَّا بِهٖ فَهُوَ وَاجِبٌ، وَفِي حَالَةِ الإِعْتِدَالِ مُسْتَحَبٌّ، وَفِي حَالَةِ خَوْفِ الْجَوْرِ مَكْرُوهٌ^۱

ژباړه: د توقان (شهوټ او اړتیا) حالت کې نکاح واجب ده، ځکه چې د زنا څخه ځان ژغورل واجب دي او دا موخه له نکاح پرته نه پوره کېږي، نو هر هغه څه چې یو واجب عمل پرې پوره کېږي، هغه هم واجب وي. په اعتدال (منځلاري) حالت کې نکاح مستحب ده او که د ظلم یا د ښځې د حق د ضایع کېدو وېره وي، نو نکاح مکروه ده.

۱- **فرض نکاح**: نکاح هغه وخت فرض ده، چې سړی د زنا وېره لري. د نکاح توان (مهر، نفقه، کور...) لري؛ خو نکاح ونه کړي په غالب گومان سره به گناه ته مخامخ کېږي. دلیل: له حراموڅخه د نفس ساتل فرض دی او که دا ساتنه یوازې د نکاح له لارې ممکنه وي، نو نکاح فرض ده.

۲- **واجب نکاح**: هغه وخت چې سړی د نکاح مادي او معنوي توان او قدرت ولري او د نکاح نه کولو په صورت کې په غالب گومان سره مرتکب د کبیرې گناه ګرځي نو نکاح واجب ده. یعنی که د زنا وېره دومره ډېره نه وي، خو شهوت غالب وي او د فحش خبرو، نظر یا فکر له لارې گناه ته لاره هوارېږي، نو نکاح پرې واجب ده.

۳- **سنت نکاح**: که څوک د نفسي خواهشاتو د مخنیوي توان لري او د زنا وېره نه لري؛ خو د نکاح توان لري، په دې حالت کې نکاح سنت مؤکده ده (مقصد یې د سنت پیروي او د نسل تولید وي)

۳- **مکروه نکاح**: که څوک د نکاح توان نه لري (نفقه ورکولی نه شي، نه مهر) یا ظالم وي، د ښځې حقونه پوره کولای نه شي په دې حالت کې نکاح مکروهه ده. یا د اولاد او کور مسؤلیت نه شي سر ته رسولای.

۱ اکمل الدین، محمد بن محمد بن محمود، العناية ج ۳، ص ۱۸۹، دار الفکر، ب، ت

۴- حرامه نکاح: نکاح هغه وخت حرامه ده چې مقصد یې ظلم، ضرر رسول د ښځې سره خیانت یا د شریعت له حدودوڅخه تېری وي (مثلاً له محارمو سره نکاح، یا دویمه ښځه داسې نکاح کړي چې د اولې ښځې حق ضایع شي).

دویمه مبحث: د زیاتونکاح گانو لاملونه او حکمتونه

اول مطلب: د زیاتونکاحگانو لاملونه

په افغاني ټولنه کې د گڼو نکاحگانو (یعنې یو نارینه له څو ښځو سره نکاح کول) لاملونه بېلابېل دیني، ټولنیز او کلتوري اړخونه لري دلته یې مهم لاملونه یادوو. تر دې وړاندې مویادونه وکړه چې د یوه سړي په نکاح کې د زیاتو ښځو شتون یوازې په اسلام کې نه، بلکې په مخکینیو ادیانو کې هم دود وو، اسلام یوازې د دوی رواجونه تعدیل کړل.

د بېلگې په ډول یې یوه نمونه وړاندې کوم: د جاهلیت په دور کې د ثقیف د قبیلې یو تن په نوم د غیلان ثقفی لس ښځې لرلې او د اسلام د راوړلو نه وروسته نبی کریم ﷺ ورته د شپږو ښځو د پرېښودو او د څلورو ښځو د ساتلو حکم وکړو. دا موضوع مواطا امام مالک کتاب کې ذکر دي:

عَنْ ابْنِ شَهَابٍ؛ أَنَّهُ قَالَ: بَلَغَنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لِرَجُلٍ مِنْ تَقِيفٍ، أَسْلَمَ، وَعِنْدَهُ عَشْرُ نِسْوَةٍ، حِينَ أَسْلَمَ التَّقِيفِيُّ: أَمْسِكْ مِنْهُنَّ أَرْبَعًا. وَفَارِقْ سَائِرَهُنَّ.^۱

ژباړه: کله چې غیلان ثقفی ایمان راوړ، نو د ایمان راوړلو نه وړاندې یې لس ښځې په جاهلیت کې نکاح کړې وې؛ خو رسول الله ﷺ ورته و فرمایل، چې څلور ښځې وساته او پاتې نورې ښځې درنه جلا کړه.

۱- د ښځو د سرپرستۍ اړتیا: هغه ښځې چې کولای یې، مطلقې یا بې سرپرسته وي او د ژوند له هر اړخیزه ستړیاوو، ستونزو سره یې شپې ورځې تېرېږي او د نکاح نه غیر یې ټولې ستونزې نه حل کېږي اړینه ده چې نکاح وکړي او د نکاح سره یې د عزتمن ژوندزمینه برابره شي په همدې نسبت الله ﷻ په خپل کلام کې فرمایي: وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُعْهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ^۲

۱ الأصبحي المدني، مالك بن أنس بن مالك بن عامر، المواطا، ج ۴، ص ۸۴۴، الإمارات، ۱۴۲۵ هـ - ۲۰۰۴ م
۲سورة النساء آیت 3.

ژباړه: واده ورکړئ خپل مجرد کسان (هغه نارینه او ښځې چې مېړه یا ښځه نه لري)، او ښک (صالح) غلامان او وینځې مو. که هغوی بې وزلي وي، الله ﷻ به دوی له خپل فضل نه بډای کړي او الله ﷻ پراخ رزق ورکونکی او ښه پوه دی.

تشریح

«الایامی»: هغه نارینه یا ښځې چې مېړه یا ښځه نه لري، یعنی مجردان، کونډې یا طلاق شوي ښځې وي او «أنکحوا» امر دی، یعنی واده ورکړئ، دا آیت د مسلمانانو هڅونه کوي، خو مجرد کسان واده وکړي؛ خو فحشا لږه شي او ټولنه پاکه وساتل شي همدارنگه دا آیت د ټولني لپاره د واده د زمينې برابرولو توصیه کوي.

إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ: که واده کوونکي فقير وي، نو د فقر له امله دې د نکاح مخه نه نيول کېږي. يُعْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ: الله تعالی ﷻ به هغوی له خپل فضل نه بډای کړي. دا برخه د آیت د ټولني د عفت، پاکۍ او فقر د حل لپاره واده يو الهي لاره راپېژني. څرنگه چې د حضرت عمر (رضی الله عنه) قول په تفسیر بغوي کې د دې خبرې تائید کوي: (وَقَالَ عُمَرُ: عَجِبْتُ لِمَنْ ابْتَغَى الْغِنَى بغير النِّكَاحِ، وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ: إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُعْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ)¹

ژباړه: زه تعجب کوم له هغه چا څخه، چې غواړي مالدار شي پرته له نکاح څخه، حال دا چې الله ﷻ عزوجل فرمایلي دي: 'که دوی غریبان وي، نو الله ﷻ به هغوی له خپل فضل څخه مالدار کړي.

دا قول د حضرت عمر (رضی الله عنه) د دې باور څرگندونه کوي، چې نکاح د رزق او برکت یوه وسیله ده، او الله تعالی ﷻ د نکاح کوونکو مرسته کوي، حتی که هغوی بې وزله هم وي.

۲- د امت زیاتوالي: اسلام د اولاد زیاتوالي ته هڅونه کوي، خو مسلمان امت پراخ شي او دلیل یې د نبي کریم ﷺ دا حدیث دی، چې فرمایي: عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُ بِالْبَاءَةِ، وَيَنْهَى عَنِ التَّبْتُلِ نَهْيًا شَدِيدًا، وَيَقُولُ: «تَزَوَّجُوا الْوُدُودَ الْوُلُودَ؛ فَإِنِّي مُكَاتِرٌ الْأَنْبِيَاءَ بِكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»².

۱ محيي السنة، محمد (تفسير البغوي) ج ۳، ص ۴۱۰، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ۱۴۲۰ هـ
 ۲ أبو عبد الله، أحمد بن محمد بن حنبل، الشيباني، مسند أحمد، (۶۳/۲۰)، مؤسسة الرسالة ۱۴۲۱ هـ - ۲۰۰۱ م.

ژباړه: له حضرت انس (رضی الله عنه) نه روایت دی. رسول الله ﷺ به د واده کولو امر کاوه او له تجرد (یعني له واده نه کولو) نه به یې ډېر سخت منع کول. او فرمایل به یې، واده وکړئ له هغو ښځو سره، چې مینه ناکې او زیرنده وي، ځکه زه به د قیامت په ورځ ستاسې په ډېرښت سره د نورو انبیاوو پر وړاندې فخر کوم.

تشریح

«الودود»: مینه ناکه ښځه. «الولود»: هغه ښځه چې ډېر اولادونه زېږوي. «التبتل»: له واده نه کول، تجرد غوره کول «مکاتر»: فخر او زیاتوالی ښودل دغه حدیث د نکاح کولو فضیلت او د امت د زیاتوالي لپاره د واده کولو هڅونه کوي.

۳- د فساد مخنیوی: څو نکاح گانې د نارینه و د شهوت د مشروع اشباع یوه وسیله ده، چې د حرامو اړیکو، فحشاء او فساد مخه نیول کېږي. په دې اړه رسول اکرم ﷺ فرمایلي دي: (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ، مَنِ اسْتَطَاعَ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَعْضُ اللَّبْصَرِ وَأَحْسَنُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ لَهُ وِجَاءٌ»^۱)

ژباړه: عبدالله (رضی الله عنه) وايي، چې رسول الله ﷺ وفرمایل: ای د ځوانانو ډلې! څوک چې د واده توان لري، نو واده دې وکړي؛ ځکه چې دا (واده) د نظر د ښکته ساتلو لپاره ډېر اغېزمن دی او د شرم ځای (فرج) د ساتنې لپاره تر ټولو ښه وسیله ده. که څوک د واده توان نه لري، هغه دې روژه ونسي، ځکه روژه د شهوت پرې کوونکی ده. الباءة: د واده کولو توان (مادي او فزيکي) دا حدیث د اسلام له نظره د واده ارزښت بيانوي، په ځانگړې توگه د شهوت د مخنیوي لپاره روژه دلته د بدیل په توگه معرفي شوې چې د نفس مهارولو کې مرسته کوي.

د ډېرو نکاحگانو رواوالی عام خلکوته نه ده؛ بلکې هغه هم مشروط دي په لاندې شرطونو سره:

۱- ډېرې نکاحگانې دهغه سړي لپاره جواز لري چې د ښځو او بچو پر نفقه باندې قادر وي همدارنگه په جماع (کوروالي) باندې هم قدرت ولري، ځکه پر سړي باندې لازمه ده چې دخپلې ښځې ټولې مادي او معنوي اړتیاوو ته لاس رسې. ولري؛ څو د هغوی سره په پاک دامنی او عفت کې مرسته وکړي که چېرې یو سړی پر دې شیانو باندې قدرت نه لري، نو د هغه لپاره د یوې ښځې ساتل هم جائز نه دي ځکه دا ظلم او گناه ده.

۱ جوزجاني، سعيد، سنن سعيد بن منصور خراساني، ج ۱، ص ۱۶۴، ۱۴۰۳هـ - ۱۹۸۲م.

۲- د ښځو تر منځ په عدل کولو سره قادر وي هغه کس چې د یوې نه زیاتې ښځې لري، په ټولو مادي او معنوي چارو کې به عدل او مساوات ته پاملرنه کوي که چېرته د ښځو تر منځ په عدل او مساوات سره قادر نه وي نو دویمه نکاح ورته جائزه نه ده ځکه خدای ﷻ په قران کریم کې فرمایي: **وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِمَّنِّي وَثَلَاثَ وَرُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعْوُلُوا**^۱

ژباړه: که وېرېږئ چې د یتیمانو (په حق) کې به انصاف نه کوئ، نو له هغو ښځو څخه چې خوښې موشې، دوه، درې یا څلور (نکاح) وکړئ. خو که وېرېږئ چې عدالت به نه کوئ، نو (یوازې) یوه (ښځه)

نکاح کړئ، یا له هغو سره چې ستاسې ښې لاسونه یې مالکان دي (یعنې وینځې) دا (یعنې یوه ښځه) ډېر نږدې ده چې ظلم او بې عدالتي ونه شي.

همدارنگه رسول الله ﷺ فرمایي: **مَنْ كَانَتْ لَهُ امْرَأَتَانِ فَمَالَ إِلَىٰ إِحْدَاهُمَا، جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَشِقُّهُ مَائِلٌ**^۲ ژباړه: څوک چې دوه ښځې ولري، خو یوې ته یې زیات تمایل (مینه، توجه) وکړي، نو قیامت ته به داسې راشي، چې یوه اړخ به یې (د بدن) مایل وي (کور وي).

دلته تعادل پر ظاهري بڼه باندې مراد ده اود زړه محبت چې دی، په هغه باندې مواخذه نه شته؛ ځکه نبی کریم ﷺ فرمایي: **عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْسِمُ فَيُعْدِلُ فَيَقُولُ: «اللَّهُمَّ هَذَا قَسَمِي فِيمَا أَمْلِكُ، فَلَا تَلْمَنِي فِيمَا تَمْلِكُ وَلَا أَمْلِكُ»**^۳

ژباړه: عایشه رضی الله عنها روایت کوي، ویې ویل: رسول الله ﷺ به (د خپلو مېرمنو تر منځ) وېش کاوه او عدالت به یې کاوه، بیا به یې ویل: ای الله ﷻ! دا زما وېش دی په هغه کې چې زه واک پرې لرم، نو ما مه ملامته کوه په هغه کې چې ته پرې واک لرې او زه پرې واک نه لرم.

د دې حدیث نه دا څرگندېږي چې رسول الله ﷺ به ظاهري عدالت (وخت، نوبت، مصرف) پوره ساته، خو د زړه مینه (چې د انسان له تونه وتلې ده) هغه یې الله ته پرېښودله. پاتې دې نه وي چې د ښځو په منځ کې عدل کول دې یوازې د کور په اوسېدلو پورې اړه لري، د سفر په حالت کې قسم

النساء ۱۳

۲ سجستاني، سلیمان، سنن ابی داود جلد ۲ ص ۲۴۲ حدیث ۲۱۳۳، المكتبة العصرية، صيدا - بيروت.
۳ مصطفى، عبد القادر، المستدرک علی الصحیحین للحاکم ج ۲، ص ۲۰۳

یعنی نوبت له ښځو سره په اوسېدنه کې اړینه نه ده. چې له کومې ښځې سره یې سفر خوبه وي که نمبر یې وي او که نه وي ځان سره یې بیولای شي، ځکه د سفر حالات بېل دي، د اقامت (دکور د اوسېدو) حالت بېل. بیا هم پچه اچونه غوره ده.

دویم مطلب: په افغاني ټولنه کې د زیاتو نکاح گانو حکمتونه.

۱. ټولنیز حکمتونه: (الف) د یې سرپرسته ښځو ملاتړ. د څلورولسيزو جنگونو له امله زیات شمېر ښځې بې مېړه، فقراو نیستی، کې پاتې شوي، نو د ډېرو ښځوسره نکاح کول به یې د دې ستونزو لپاره حل شي څرنگه چې رسول الله ﷺ غوښتل چې د ځینو ښځو په نکاح سره د خلکو زړونه را خپل کړي چې دا یو ټولنیز حکمت گڼل شوی، لکه د حضرت عایشه رضی الله عنها سره نکاح چې د ابوبکر صدیق رضی الله عنه لور وه او د حضرت حفصه رضی الله عنها سره نکاح چې د حضرت عمر فاروق رضی الله عنه لور وه، د ځینو ټولنیزو حکمتونو پراساس وو او هغه دا چې رسول الله ﷺ غوښتل چې د نسبي او قومي خپلوي ترڅنگ د خسرگنۍ د مینې محبت او خپلوی رینې لا پسې ټینګې کړي. څرنگه چې رسول الله ﷺ غوښتل چې د عایشې رضی الله عنها په نکاح سره د حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه او د حفصې رضی الله عنها په نکاح سره د حضرت عمر فاروق رضی الله عنه تر منځ برابري او تعادل وساتي د دوی د لور گانو سره د رسول الله ﷺ نکاح د هغوی لپاره لوړ عزت او ویاړ و، بلکې دا عمل د هغوی لپاره مکافات او پر هغوی لوی احسان بلل کېده.

د رسول الله ﷺ نکاح دخدیجة الکبری رضی الله عنها سره هم یو ټولنیز اړخ درلود، ځکه رسول الله ﷺ د (۲۵) پنځویشت کالو په عمر او خدیجة الکبری د (۴۰) د څلویښت کالو په عمر وه نبي کریم ﷺ د خدیجة الکبری (رضی الله عنها) د عمر ترپای پورې بله ښځه یې په نکاح نه کړه، د خدیجة الکبری (رضی الله عنها) له وفات وروسته یې د حضرت سوده بنت زمعه سره نکاح وکړه چې دا هم کونډه وه، د هجرت په څلورم کال یې له حضرت أم سلمه (رضی الله عنها)، (واسمها هند بنت أمیه) ۱ چې نوم یې هنده لور دامیه وه، له دې سره نکاح وکړه چې دا هم کونډه وه او زینب بنت خزیمه سره د هجرت په څلورم کال واده وکړ چې دا هم کونډه وه او مېړه یې د احد په جنگ کې شهید شوی و، له دې ټولو نه معلومېږي، چې رسول الله ﷺ نکاح گانې د

۱ مغامسي صالح بن عواد الايام النضرة في السيرة ج ۲، ص ۱۸، ب. ت.

کونډو بڼڅو سره د شهوت لپاره نه، بلکې د هغوی د زړونو د خوشحالولو لپاره و چې دا ټول یو ټولنیز اړخ لري.

(ب) د یتیمانو سرپرستي: د گڼو بڼڅو سره نکاح د هغوی اولادونو ته مشروع کور او پالنه برابروي.

۲. اقتصادي اوسپاسی حکمتونه

شتمن خلک کولای شي د بېوزله بڼڅو ملاتړ وکړي، هغوی ته نفقه او سرپناه برابر کړي، چې دا کار د خیر یوه دوامداره لاره ده. لکه چې د رسول الله ﷺ نکاح د ځینو بییانو سره سیاسي اړخ درلود، د دې حکمت پر بنسټ رسول الله ﷺ د جویریې بنت الحارث چې د بني مصطلق قبیلې د سردار لور وه خپل قوم سره د مسلمانانو په لاس کې اسیره شوه هغې غوښتل د یو څه مال په ورکولو سره خپل ځان د مسلمانانو له بنده څخه ازاده کړي؛ نو د رسول الله ﷺ څخه د څه مال غوښتنه وکړه رسول الله ﷺ ورسره د مال په ورکړې وعده وکړه او په څنگ کې یې د نکاح وړاندیز وکړ. هغې د رسول الله ﷺ وړاندیز قبول کړ او ورسره یې نکاح وکړه. مسلمانان د دې خبرې په اورېدو سره ویل داڅنگه کېدای شي چې د رسول الله ﷺ دوستان له مور سره په بند کې واوسي، نو ټولو خپل بنديان ازاد کړل. د بني مصطلق قبیلې د مسلمانانو دا مهرباني، محبت، مېړانه او شهامت ولیده؛ نو ټول له یوه طرفه په اسلام مشرف شول.^۱

۴. ښوونیز او کلتوري لاملونه

څرنگه چې ټولو ته ښکاره ده، افغاني ټولنه یو اسلامي ټولنه ده او دې ټولنې په تېرو څلورو لسيزو کې د ناامنو اوناخوالیو له مخې د کونډو، یتیمانو او بی سرپرسته کورونو زیاتېدو سربره د ټولنې د علمی او فرهنگي زده کړو د پاته کېدو لامل وگرځېد؛ نو اړینه ده، چې دا نیمگړتیا له هرې مناسبې لارې پوره کړو. او د دې لارونه یوه لاره د گڼونکاح گانو لاره ده چې په دې سره ښوونیز او کلتوري نیمگړتیا تر یوې اندازې حل کېږي. صحابه او صحابیاتو به د دیني مسایلو په اړه له رسول الله ﷺ نه پوښتنې کولې او دا کار یې عار او شرم نه گڼلو. رسول الله ﷺ به صحابیاتو ته د شرم له امله د ځینو مسایلو په اړه په څرگنده توگه ځواب نه شو ورکولای نو داسې ښوونکو ته اړتیا وه چې دامت بڼڅو ته دغه مسایل بیان کړي، په دې اړوند د یو حدیث شریف مضمون را نقلوو (حضرت عایشه

۱. نجار، محمد الطیب، القول المبین فی سیره سید المرسلین، ج ۱، ص ۴۰۷، ب. ت.

رضی الله عنها روایت کوي چې يوه ورځ د انصارو يوې ښځې د حیض د غسل په اړه له رسول الله ﷺ څخه پوښتنه وکړه رسول الله ﷺ هغې ته ښوونه کوله چې څه ډول باید غسل وکړې هغې ته یې لارښوونه وکړه چې د مالوچو یوه خوشبویه ټوټه به را واخلي او په هغې سره به اودس وکړې، هغې بیا وپوښتل چې یا رسول الله ﷺ څه ډول اودس پرې وکړم؟ رسول الله ﷺ ورته وفرمایل اودس پرې وکړه درې ځله یې همدا خبره تکرار کړه. رسول الله ﷺ د شرم له جهت په واضحو الفاظو هغه پوه نه شو کړای، حضرت عایشه رضی الله عنها فرمایي زه د رسول الله ﷺ په مقصد پوهه شوم، هغه ښځه مې له لاسه ونيوله او ځانته مې رانږدې کړه او هغې ته مې بشپړه طریقه وښودله. ^۱ د اسلام دین د الله ﷻ له لوري د انسانانو لپاره د لار ښوونې او ښایسته ژوند د مکمل نظم لرلو په توګه راغلی، چې د نر او ښځې ګډ او مشترک دین ګڼل کېږي، د دې دین خپرول د نر او ښځې دواړو وجیبه ده، ښځه د ټولني یوه ستره برخه ده، دیني احکام دواړو ته متوجه دي، ښځې هم د نارینوو په څېر مکلفې دي چې دغه زده کړې خپل ژوندانه کې پلي او عملي کړي.

۵. دوامداره ناروغي

په دې وخت کې ښځه د مېړه د جنسي غریزې د اشباع کولو جوګه نه وي؛ نو مېړه دې خپله جنسي غریزه په غلطو لارو اشباع کړي؟ نوکه مېړه د همدې ښځې په موجودیت د بلې ښځې سره نکاح وکړي د یوې خوا به د مېړه ستونزه حل شي او له بلې خوا به رنځوره ښځه په نکاح پاتې شي او د ژوند د ټولو ګټو څخه برخمنه شي. د سالم عقل غوښتنه داده چې هم ستونزه حل شي او هم ښځه په نکاح کې پاتې شي. ^۱ اسلام د دې حالاتو په نظر کې نیولو سره د ګڼو نکاحګانو اجازه کړې ده او د خلکو پر مخ یې د دغې ستونزې د حل دروازه خلاصه پرېښې ده ترڅو د ټولنیز فساد مخه ونیول شي.

۶- د جنسي غریزې د بې ځایه استعمال مخنیوی

اسلامي شریعت د انسان د فطري اړتیاوو مطابق د سړي لپاره له یوې څخه د زیاتو ښځو سره د نکاح کولو اجازه ورکړې ده، خو د جنسي غریزې د اشباع لپاره یوه مشروع، سالمه او اخلاقي لاره برابره شي. انسان، که نارینه وي یا ښځه، فطري جنسي تمایلات لري، او که دا اړتیاوې د شریعت له

۱ صحیح البخاری ۲ ص ۳۴۳ حدیث ۶۸۱۰.

۲ طنطاوي، محمد سید، تفسر الوسيط لطنطاوی، ج ۳ ص ۱۱، ۱۹۹۷ م.

اصولو سره سم پوره نه شي، نو امکان لري چې غیر اخلاقي لارو ته متمایل شي که یو نارینه د یوې ښځې څخه زیاته اړتیا ولري او همدا راز په ټولنه کې ښځې زیاتې وي، نو که د تعدد زوجاتو اجازه نه وي، د ښځو ډېره برخه به له نکاح بې برخې پاتې شي. په دې حالت کې د هغوی د غریزې د اشباع مشروع لاره نه پاتې کېږي چې دا کار بیا د ټولنیزو فسادونو، فحشا، زنا او نورو غیر اخلاقي پدېدو د پراخېدو لامل وگرځي چې دابه د فساد لمنه په ټولنه کې خوره کړي او دغه زیان به نه یوازې داچې تر یوې ټولنې پورې محدوده شي بلکه د مملکت هرې ساحې ته به انتشار وکړي د دی ستونزې د حل ځانگړې لاره د شریعت دی، چې هغه روا والی د گڼونکاحگانوده که د دې لارې نه استفاده ونه شي په پایله کې به دواړه جنسونه د بدني کمزوری؛ عقلي او فکري شکست سره مخ شي. اسلام د دې خطرونو د مخنیوي لپاره د گڼو نکاحگانو اجازه ورکړې، خو دا اجازه یې د عدالت، توان او اخلاقي مسؤلیتونو د مراعاتولو تر شرط لاندې مشروطه کړې ده.^۱

پایلیزه

مور د دې مقالې له لیکلو وروسته لاندې پایلو ته ورسېدو:

- ۱- د اسلام له نظره نکاح پېژندل او د گڼو نکاحگانو روا کیدل په ځانگړې توگه د افغاني ټولني کومي ستونزې حلوي او څنگه د عدالت، پاکۍ او ټولنيز توازن سبب گرځي.
 - ۲- د ښځو د حقونو، د نارینه وو د مسؤلیتونو توازن، شرایط، حکمتونه او اغېزې پېژندل.
 - ۳- په ډېرو نکاحگانو سره د کونډو او یتیمانو لپاره سرپرست پیدا کېدل ټولنه د فساد نه ژغورل.
 - ۴- په اسلام کې دوه یا درې نکاحگانې روا والی خوچې لاندې شرایط پکې مراعات شي:
- الف: د څلورو ښځو نه زیاتې نه وي؛ ب: په ښځو کې د عدل کولو او د هغوی د حقوق په پوره کولو باندې قادر وي؛ ج: د انکاحگانې په یولې ټولنیز، شرعي، فرهنگي او سیاسي حکمتونو بنسټ ولري.

وړاندیزونه: د موضوع پایلو ته په کتلو سره لاندې وړاندیزونه اړوند برخو ته وړاندیز کېږي.

- د حج، ارشاد او اوقافو قدرمن ریاست ته وړاندیز کېږي، چې یاده موضوع د عامه پوهاوي په موخه د جامع مسجدونو خطیبانو او اړوند مسؤلینو ته ولېږي؛ څو په افغاني ټولنه کې د گڼو نکاحگانو گټې او حکمتونه واضح کړي.

۱ زحيلي، دکترو وُهبه، فقه الاسلامی و ادلته، ج ۹، ص ۱۶۴، دار الفکر ب. ت.

- د اطلاعاتو او فرهنگ قدرمن رياست ته وړاندیز کېږي، چې په افغاني ټولنه کې د گڼو نکاحگانو حکمتونو او گټې د ټولنيز تعادل اړوند ملي او فرهنگي غونډو جوړې کړي؛ خو په ټولنه کې د يادې موضوع ارزښت واضح شي.

اخځليکونه

قران کریم

إبراهيم مصطفى / أحمد الزيات / حامد عبد القادر / محمد النجار، المعجم الوسيط، دار الدعوة. ۱۳۸۱ هـ

۱۹۶۱م -

ابن حنبل، أبو عبد الله، أحمد، الشيباني، مسند أحمد، مؤسسة الرسالة ۱۴۲۱ هـ - ۲۰۰۱ م.

ابن عابدين، علاء الدين محمد دمشقي رد المحتار، دار الفكر، بيروت - لبنان 1412 هـ - 1992 م.

ابن كثير، الحافظ عماد الدين ابوالفدا اسماعيل بن كثير: دار الكتب العلمية. (۱۴۱۹ هـ)

ابن ماجه أبو عبد الله محمد بن يزيد: دار إحياء الكتب العربية. (۱۴۲۲ هـ)

ابو الفضل، أحمد بن علي، فتح الباري، دار المعرفة - بيروت، ۱۳۷۹

أبو بكر، عبد الله بن محمد، مصنف في الأحاديث والآثار، مكتبة الرشد، ۱۴۰۹.

أحمد، البيهقي، مكتبة دار الباز، مكة المكرمة، ۱۴۱۴ - ۱۹۹۴

اصبحي، مالك بن أنس بن مالك، المواطا، الإمارات (1425 هـ - 2004 م)

أكمل الدين، محمد، العناية، دار الفكر، ب، ت

بخاري، ابو عبد الله محمد بن اسماعيل البخاري صحيح البخاري، دار النجاة. (۱۴۲۲ هـ ق)

بغوي، محيي السنة، أبو مُحَمَّدِ الحُسَيْنِ بنُ مَسْعُودِ بن محمد بن: دار إحياء التراث العربي بيروت. (1420 هـ)

ترمذي، محمد بن عيسى، سنن الترمذي، مكتبة مصطفى الباي، مصر. (1395 هـ - 1975 م)

جوزجاني، سعيد، سنن سعيد بن منصور خراساني، ۱۴۰۳ هـ - ۱۹۸۲ م.

زحيلي، د. وهبة بن مصطفى (ب.ت) الفقه الإسلامي وأدلته: دار الفكر - سورية - دمشق.

زيلعي، عثمان، تبين الحقائق، القاهرة، ۱۳۱۳ هـ

سجستاني، الحافظ سليمان بن الأشعث الأزدي، سنن أبي داود، مكتبة دار إحياء السنن النبوية ۱۴۳۰ هـ -

۲۰۰۹ م

صابوني، محمد علي، روائع البيان تفسير آيات الأحكام، مكتبة الغزالي - دمشق، مؤسسة مناهل العرفان -

بيروت، 1400 هـ

طنطاوي، محمد سيد، التفسير الوسيط للقرآن الكريم: دار نهضة مصر، الفجالة - (۱۹۹۷ م)

فتاوى هندية، دار الفكر، ۱۳۱۰ هـ

مستدرک علي الصحيحين للحاکم (1997م)

مسلم، مسلم بن الحجاج نيسابوري، صحيح مسلم، دار إحياء التراث العربي - بيروت. (2004) م

مصطفى، عبد القادر، مستخرج أبي عوانة دار المعرفة - بيروت، ١٤١٩هـ-١٩٩٨م.

مغامسي صالح بن عواد، الايام النضرة في السيرة، ب. ت

نجار، محمد الطيب، القول المبين في سيرة سيد المرسلين، دار الندوة الجديدة بيروت لبنان ١٤١٦هـ -

١٩٩٦م

ابن نجيم الحنفي، زين الدين، (بحرالرائق) دار المعرفة بيروت، ب. ت.

نيسابوري المعروف بابن البيع، المستدرک علي الصحيحين، دار الکتب العلمية - بيروت (1411 - 1990)

Two Quarterly

Ainak Academic – Research Journal

Logar University

Journal License Date: June/ 2023

الحكمة في تعدد النكاح في المجتمع الافغاني

الاستاذ فخرالدين حامدى

قسمُ التَّعليمِ الإسلاميّ كلية الشريعة جامعه لوجر أفغانستان
عنوان البريد الالكتروني: fakhroodinhamidi@gmail.com

المستخلص

مشكلة البحث . تُعدُّ مشكلة البحث تعدد الزوجات في المجتمع الأفغاني من القضايا الاجتماعية المهمة والشريعة. فهي تتعلق بحقوق النساء، ومسؤوليات الرجال، والتوازن الاجتماعي لذلك تبرز الحاجة إلى دراسة هذا الموضوع في ضوء الأدلة الشرعية، والحقائق الاجتماعية، والوقائع الأفغاني. **هدف البحث**: هو التعرف على النكاح ، وبيان حكم تعدد الزوجات في المجتمع الافغاني مع ذكر انواع النكاح في ضوء الاحكام الاسلامي.

منهج البحث: المواد وطريقة البحث، هذا البحث نوعي (كيفي)، تم فيه الاستفادة من تحليل آيات القرآن الكريم، وأحاديث رسول الله ﷺ، ومن آراء الفقهاء وأدلتهم حول تعدد الزوجات في المجتمع الأفغاني.

النتيجة: يبيّن هذا البحث أن إباحة تعدد الزوجات وفقاً لأصول الشريعة الإسلامية قد شرّعت من أجل تحقيق الحكمة، والعدل، والتقوى، والاستقرار الاجتماعي. وإن الهدف الأساسي من تعدد الزوجات في المجتمع الأفغاني هو حفظ النساء اللاتي لا معيل لهن، والوقاية من الانحرافات الجنسية، وترسيخ العفة، وتحقيق التوازن في نمو المجتمع الإنساني. كما أن لتعدد الزوجات في المجتمع الأفغاني دوافع وأسباب إسلامية وثقافية وتقاليدية مختلفة، تم تناولها وشرحها في متن هذه المقالة.

الكلمات المفتاحية: : الفقه الإسلامي، المجتمع الأفغاني، الأحكام، تعدد الزوجات.

الاستناد: الاستاذ حامدي، فخرالدين. (١٤٠٤هـ). الحكمة في تعدد النكاح في المجتمع الافغاني

المجلة العلمية-البحثية نصف السنوية «عينك»، المجلد ٣، ٥، الصفحات ٢٦٩-٢٨٧

جامعة لوجر.

©حقوق المؤلف.